

BÀI GIỚI THIỆU SÁCH THÁNG 05– 2020

Cuốn sách: “ Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”

- I. Thời gian giới thiệu:** Giới thiệu sách Tháng 5
- II. Người viết bài giới thiệu:** Cô Hoàng Thị Thúy
- III. Đối tượng:** CB-GV-NV và HS trường THCS Đô Thị Việt Hưng
- IV. Hình thức giới thiệu:** Giới thiệu cuốn sách
- V. Thông tin thư mục:** Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh/ Nguyễn Nhật Ánh.- H.: Trẻ, 2016.-378tr.; 20cm.

Các bạn học sinh thân mến!

Cái tên Nguyễn Nhật Ánh hẳn không còn xa lạ, với bạn đọc Việt Nam chúng ta đặc biệt là lứa tuổi thiếu nhi. Ông được mệnh danh, là ông hoàng của dòng văn học trẻ thơ. Ông chính là người đánh thức cả một thế giới tuổi thơ trong tâm hồn con trẻ, văn của ông hấp dẫn người đọc bởi vẻ hồn nhiên, trong sáng, chân thực và đọng lại là triết lý sống vì nhau xuyên suốt trong tác phẩm.

Với một giọng kể chân chất hồn hậu, khi dí dỏm khi ngọt ngào, cả tếu táo và nghịch ngợm nữa, mỗi cuốn sách của Nguyễn Nhật Ánh giống như một ống kính vạn hoa. Các bạn trẻ, bạn đọc nhỏ tuổi chỉ cần xoay khẽ một chút sẽ thấy biết bao quen thân và lạ lẫm để rồi ngòì cười khúc khích với nhau, hoặc lặng đi, nhìn nhau rung rung tiếc nuối một cái gì đã mất.

Còn với người đọc lớn tuổi, mỗi lần xoay khẽ kính vạn hoa kia, cả tuổi thơ tưởng đã chìm sâu khuất lấp vào lãng quên bỗng hiện ra trước mắt làm cho người ta lẩm khi khó cảm được nước mắt. Bối thế mà Nguyễn Nhật Ánh đã khẳng định *"Được tắm mình trong dòng sông trong trẻo của tuổi thơ sẽ giúp bạn gạt rửa những bụi bặm của thế giới người lớn một cách diệu kỳ"*.

Các bạn sẽ hiểu rõ về những điều ấy, khi đến với truyện dài *“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”* của Nguyễn Nhật Ánh. Đây cũng là tác phẩm giúp nhà văn đạt giải thưởng văn chương Asean vào ngày 09/12/2010, và đạt được giải thưởng cao quý

Bông sen vàng, trong liên hoan điện ảnh lần thứ 19 năm 2015 khi chuyển thể thành phim. Chúng mình hãy cùng tìm hiểu xem, điều gì tạo nên sức hút và sự yêu thích đặc biệt dành cho tác phẩm này đến vậy.

Hình ảnh những cánh đồng, những nếp nhà, những đứa trẻ, của một vùng quê nghèo khó được tái hiện lên trong tác phẩm, khiến bất cứ người đọc dù ở bất cứ lứa tuổi nào cũng như thấy có một chút gì của mình trong đó: sự tình nghịch, trí tò mò và tình người bao dung nhân hậu.

Có những phút giây thư thái lòng mình, lại chính là lúc ngược về với những kí ức của tháng ngày tuổi thơ. Những tháng ngày ấy, cơm ăn không no, áo chẳng đủ ấm, tóc hoe hoe rong ruổi khắp cánh đồng. Những tháng ngày vô tư, hồn nhiên bước vào những bài học đầu đời. Cuốn sách là một cuộc du hành đưa ngược ta về với quá khứ và cũng là hiện thực của không ít đứa trẻ hôm nay.

Cuốn sách do NXB Trẻ in lần thứ 29, phát hành trên khổ 13x20 cm, với trang bìa được phủ một màu xanh mượt của cỏ cây, cùng nhan đề **“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”** cũng ánh lên một màu xanh của sức sống gọi lên những hi vọng vào một tương lai mới.

Cuốn sách kể về tuổi thơ nghèo khó của những bạn nhỏ ở một làng quê. 81 chương sách là 81 mẫu chuyện nhỏ xảy ra với những bạn trẻ nào là chuyện về con cóc là cậu ông trời, chuyện ma, chuyện công chúa và hoàng tử, chuyện đói ăn, cháy nhà, lụt lội....

Truyện có nhiều nhân vật nhưng nổi bật lên là ba nhân vật chính đó là hai anh em Thiều, Tường và cô bé Mận.

Nhưng câu chuyện len lõi trong suốt **“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”** khiến chúng ta xúc động nhất, chính là chuyện của 2 anh em Thiều và Tường.

Thiều cậu nhóc 13 tuổi học giỏi và cũng rất láu cá, ngại việc nhà thích rong chơi. Tường em trai Thiều lại khác, cái thằng bé có khuôn mặt đẹp như tranh và tâm hồn thì còn đẹp hơn cả khuôn mặt.

Tường dành cho anh một tình yêu bao dung, nhẫn nhịn, đầy hy sinh. Cậu lúc nào cũng thế, luôn chịu đòn thay anh, không bao giờ phàn nàn chỉ lặng lẽ, nhẹ nhàng chấp nhận tất cả. **“ Anh đừng lo, em chịu đòn quen rồi”**

“Ờ quen gì không quen, lại quen chịu đòn”. Câu nói hồn nhiên của Tường nghe sao mà thấy bùi ngùi, xót xa.

Tường yêu Thiều nhiều tới mức có thể từ một cậu bé hiền lành như cục đất, trở nên ma mãnh và liều lĩnh để bảo vệ anh đó đũa nào dám đụng vào anh hai nó. Điều này cứ hỏi thằng Sơn gấu nhất làng thì biết **“Có lẽ nó không thể ngờ rằng khắc tinh của nó là một thằng oắt xưa nay nổi tiếng hiền lành như Tường”** – (Trích chương 33: Thằng Tường ra tay)

Nhưng có lẽ chi tiết ấn tượng và gây xúc động mạnh nhất trong câu chuyện của 2 anh em đó chính là hình ảnh Tường nằm quần quai dưới nền nhà khi bị anh cho ăn đòn oan, dù đau đến ứa nước mắt vẫn nghĩ cho anh Thiều:

“ Anh đừng nói với ai là anh đánh em nhé. Anh bảo em trèo cây bị tuột tay rơi xuống đất”.

Thật là: cái cách Tường bảo vệ anh ngay cả lúc nó là nạn nhân xấu số của người anh ấy. Điều đó khiến Thiều cảm thấy xấu hổ và day dứt ghê gớm

Những hành động ấy xuất phát bởi tình yêu của những con người chung một mái nhà, chung một mẹ cha, hơn thế là tình yêu của một trái tim nhân hậu.

Cuộc đời như một tấm gương phản chiếu, ta cười với nó, nó sẽ cười lại với ta, ta khóc với nó, nó sẽ khóc lại với ta. Hạnh phúc ở cuộc đời đâu chỉ biết nhận mà phải biết cho đi, cho đi nhiều hơn cả những gì ta mong muốn. Đó là một trong những thông điệp mà nhà văn Nguyễn Nhật Ánh đã gửi đến chúng ta thông qua tác phẩm.

***“ Nếu là con chim, chiếc lá
Thì con chim phải hót, chiếc lá phải xanh
Lẽ nào vay mà không có trả
Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình”***

Có thể nói mỗi cuốn sách của ông như mỗi chuyến tàu về tuổi thơ, ở đó có nhiều toa, mỗi toa là một bất ngờ, một thú vị, một háo hức, một say mê. Có khi

làm ta bật cười có khi làm ta rung rung hoặc ngồi lặng đi suy ngẫm. **“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”** cũng vậy. Ở toa này ta gặp những câu chuyện hài hước vui nhộn, chuyện ông Cả Hớn trúng xổ số, chuyện cu Tường làm chim xanh hay chuyện lá thư tình đầu đời của cu Thiều chẳng hạn. Ở toa khác ta lại gặp những câu chuyện ngậm ngùi, thương xót. Chuyện cha của bé Mận bị bạo bệnh đã trốn nhà ra đi vì không muốn vợ con khốn khổ vì mình, chuyện ông Tám Tàng giả điên làm vua vì đưa con gái tâm thần luôn nghĩ mình là công chúa. Ai đã từng đi trên những chuyến tàu ấy, đều thổn thức khó quên.

Đọc **“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh”** chúng ta liên tưởng đến một cuốn phim đen trắng. Xưa lắm! Và nhớ lắm! Mượn giọng kể của "tôi", Nguyễn Nhật Ánh vẽ một bức tranh về thân phận con người trong kiếp sống qua lăng kính trẻ thơ. Những phận người tưởng chừng như bé tấc, cùng quần nhưng vẫn tìm được lối ra (một cách nào đó) bằng nghị lực và bằng hai chữ có sức nặng: Tình thương!

Những tình cảm cao quý ấy là sức mạnh, nguồn động viên giúp những phận người nơi làng quê nghèo đói ấy vượt lên biết bao khó khăn, vất vả bao gai góc của cuộc đời. Và vì thế những câu thơ của tác giả cứ ngân nga trong lòng người đọc cho đến hết cuộc hành trình

***“Ngồi im trong gió nghe đêm rớt
Chợt thấy hoa vàng trên cỏ xanh.”***

“Tôi thấy hoa vàng trên cỏ xanh” không phải cuốn sách chỉ để đọc một lần, tác phẩm giống như một ly trà chiều man mác, tinh thoảng chúng ta giở một vài trang đọc một chút rồi gấp lại như uống một ngụm trà, để khiến tâm hồn mình trở nên thư thái, thanh thoi giữa cuộc sống xô bồ, vội vã

Rất vui được gặp lại thầy cô và các bạn học sinh tại thư viện trường để cùng nhau tìm hiểu kĩ hơn về tác phẩm này. Xin chân thành cảm ơn sự quan tâm lắng nghe của quý thầy cô giáo cùng các bạn.

Hẹn gặp lại các bạn trong buổi giới thiệu sách lần sau.